

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 23 czerwca 2011 r. (24.06)
(OR. en)**

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2011/ 0093 (COD)
2011/0094(CNS)**

11328/11

**PI 67
CODEC 995**

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Rada

Nr poprz. dok.: 10573/11 PI 52 CODEC 992

Nr wniosku 9224/11 PI 31 CODEC 671

Kom.: 9226/11 PI 32

Dotyczy: Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej
Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń
– Podejście ogólne

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 10 marca 2011 r. Rada ds. Konkurencyjności przyjęła decyzję Rady upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej¹. W decyzji tej Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Francja, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja,

---

¹ Decyzja Rady z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (2011/167/EU).

Finlandia, Szwecja oraz Zjednoczone Królestwo zostały upoważnione do podjęcia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, poprzez zastosowanie odpowiednich postanowień Traktatów. W decyzji potwierdzono również, że spełnione zostały warunki podjęcia wzmocnionej współpracy określone w art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w art. 326 i 329 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. W dniu 13 kwietnia 2011 r. na podstawie upoważniającej decyzji Rady Komisja przyjęła dwa wnioski dotyczące ustanowienia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej² opiera się na art. 118 ust. 1 TFUE i ma na celu osiągnięcie takiej ochrony poprzez nadanie jednolitego skutku w fazie rejestracyjnej patentom europejskim udzielonym przez EPO. Główną cechą patentów europejskich o jednolitym skutku jest ich jednolity charakter, tj. fakt, że zapewniają one jednolitą ochronę a ich skutki są jednakowe we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich, przy jednoczesnym założeniu, że mogą one być ograniczane, przenoszone, unieważniane lub mogą wygasać tylko w odniesieniu do tych państw członkowskich. We wniosku Komisji zasugerowano, że zaangażowane państwa członkowskie będą musiały zagwarantować, by szczegóły jednolitej ochrony patentowej były określane przez komisję specjalną ustanowioną w ramach Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej, z wyjątkiem ustalania wysokości opłat za przedłużenie i ich podziału między zaangażowane państwa członkowskie, które będą określane przez Komisję w akcie delegowanym.

---

² 9224/11

Wniosek dotyczący **rozporządzenia Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń**³ opiera się na art. 118 ust. 2 TFUE i określa system tłumaczeń zgodnie z wymogami zawartymi w decyzji upoważniającej Rady. W związku z tym ustalenia dotyczące tłumaczeń podtrzymują możliwość składania wniosków o udzielenie patentu w EPO w dowolnym języku Unii i zapewniają pełen zwrot kosztów związanych z tłumaczeniem wniosków złożonych w językach innych niż jeden z języków urzędowych EPO. Patentów europejskich w dalszym ciągu udziela się wyłącznie w jednym z języków urzędowych EPO. Nie wymaga się żadnych dalszych tłumaczeń, z wyjątkiem przejściowych ustaleń, które są proporcjonalne i przez określony czas wymagają wykonywania dodatkowych tłumaczeń bez skutków prawnych i wyłącznie do celów informacyjnych. Te przejściowe ustalenia zostaną zakończone, kiedy staną się dostępne wysokiej jakości tłumaczenia maszynowe, z zastrzeżeniem obiektywnej oceny ich jakości przeprowadzanej co dwa lata (począwszy od szóstego roku stosowania) przez komitet niezależnych ekspertów. Na podstawie tej oceny Komisja będzie przedstawiała sprawozdanie Radzie i, w odpowiednich przypadkach, będzie proponowała zakończenie okresu przejściowego. Niezależnie od okoliczności okres przejściowy wygasa po upływie 12 lat od daty stosowania rozporządzenia. W przypadku zaistnienia sporu do właściciela patentu mają zastosowanie obowiązujące wymagania w zakresie tłumaczeń.

3. Po szeroko zakrojonych pracach przygotowawczych przeprowadzonych przez Grupę Mertens oraz Komitet Stałych Przedstawicieli, w dniu 30 maja 2011 r. Rada ds. Konkurencyjności przeprowadziła debatę orientacyjną w sprawie obu projektów rozporządzeń wprowadzających wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej. Delegacje zaangażowanych państw członkowskich poparły starania prezydencji zmierzające do ustalenia podejścia ogólnego w sprawie obu projektów rozporządzeń podczas nadzwyczajnego posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności w czerwcu.

---

³ 9226/11

4. W dniu 30 maja 2011 r. delegacje dwóch niezaangażowanych państw członkowskich poinformowały, że wniosły do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko decyzji Rady z dnia 10 marca 2011 r. upoważniającej do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.
5. Na wniosek wszystkich delegacji zaangażowanych państw członkowskich Grupa Mertens kontynuowała prace nad tekstem projektu rozporządzenia i zebrała się w dniach 9, 14 i 20 czerwca 2011 r.
6. W odniesieniu do wniosku w sprawie rozporządzenia Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń wszystkie delegacje zaangażowanych państw członkowskich zgadzają się z kompromisowym tekstem prezydencji. Delegacje zgadzają się, że Komisja powinna dodatkowo przedstawić wstępną ocenę stanu rozwoju tłumaczenia maszynowego w Europejskim Urzędzie Patentowym w momencie przyjmowania przez Radę projektów rozporządzeń.
7. Jeśli chodzi o projekt rozporządzenia wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, nierozstrzygnięte kwestie zostały omówione przez Komitet Stałych Przedstawicieli w dniu 22 czerwca 2011 r. Na podstawie tych dyskusji prezydencja opracowała ostateczny wniosek kompromisowy, który znajduje się w załączniku I do niniejszej noty.

II. KWESTIE NIEROZSTRZYgniĘTE

- (A) Na posiedzeniu Komitetu Stałych Przedstawicieli szereg delegacji zgłosiło poważne obiekcje do **kryteriów podziału opłat za przedłużenia** między zaangażowane państwa członkowskie.

Jeśli chodzi o kryterium przedstawione w art. 16 ust. 2 lit. b), pewna grupa delegacji sprzeciwiała się temu, by ocena wielkości rynku odbywała się na podstawie liczby ludności państwa członkowskiego i zwróciła się o skreślenie fragmentu dotyczącego liczby ludności lub o dodanie innego wskaźnika ekonomicznego, np. produktu krajowego brutto.

Ponadto pewna grupa delegacji pragnęła bardziej zrównoważyć kryteria podziału opłat za przedłużenia przez dodanie kolejnego kryterium, dzięki któremu do każdego zaangażowanego państwu członkowskiemu przypadałaby taka sama kwota opłat za przedłużenia.

Kwestie te zostały uwzględnione w kompromisowym tekście prezydencji poprzez zmianę motywu 18 i art. 16 ust. 2 lit. b), w szczególności skreślenie odniesienia do liczby ludności, oraz poprzez ustalenie minimalnej kwoty opłat za przedłużenia, która ma przypadać zaangażowanym państwom członkowskim.

- (B) Prezydencja podjęła także próbę wyjaśnienia kwestii związanej z **podejściem prawnym proponowanym w art. 12 i 12a** rozporządzenia, a mianowicie procedurą powierzania zadań Europejskiemu Urzędowi Patentowemu, w szczególności procedurą ustalania wysokości opłat za przedłużenia patentów europejskich o jednolitym skutku, oraz podziałem opłat za przedłużenia między państwa członkowskie.

Prezydencja uważa, że projekt rozporządzenia w brzmieniu przedstawionym w załącznikach I i II do niniejszej noty stanowi zrównoważony kompromis, który jest najlepszym rozwiązaniem pozwalającym pogodzić różne poglądy wszystkich zaangażowanych państw członkowskich, i zwraca się do wszystkich tych państw o jego zatwierdzenie.

III. WNIOSEK

Rada proszona jest o przyjęcie podejścia ogólnego w sprawie projektu rozporządzenia wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej i projektu rozporządzenia Rady wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń.

=====

Kompromisowy tekst prezydencji

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

w szczególności jego art. 118 ust. 1,

uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej⁴,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom krajowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej Unia ustanawia rynek wewnętrzny, działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz wspiera postęp naukowo-techniczny. Stworzenie warunków prawnych, które umożliwią przedsiębiorstwom dostosowanie działalności w zakresie produkcji i dystrybucji ponad granicami krajowymi oraz zapewnią im większy wybór i większe możliwości, przyczynia się do osiągnięcia tych celów. Jednolita ochrona patentowa na rynku wewnętrznym lub co najmniej na znacznej jego części powinna stanowić jeden z instrumentów prawnych, jakie mają do swojej dyspozycji przedsiębiorstwa.

---

⁴ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53.

- (2) Jednolita ochrona patentowa powinna wspierać postęp naukowo-techniczny i funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez ułatwienie dostępu do systemu patentowego, obniżenie jego kosztów i zapewnienie jego bezpieczeństwa pod względem prawnym. Powinna poprawić poziom ochrony patentowej poprzez zapewnienie możliwości uzyskania jednolitej ochrony patentowej na terytorium zaangażowanych państw członkowskich oraz wyeliminować koszty i komplikacje, które napotykają przedsiębiorstwa w całej Unii. Powinna być dostępna dla podmiotów dokonujących zgłoszeń patentowych zarówno z zaangażowanych państw członkowskich, jak i z innych państw, bez względu na ich narodowość, miejsce zamieszkania czy prowadzenia działalności.
- (3) Zgodnie z art. 118 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej zwanego „TFUE”) środki przewidywane w kontekście ustanawiania i funkcjonowania rynku wewnętrznego powinny uwzględniać utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej w całej Unii i ogólnounijnych scentralizowanych systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru.
- (4) Dnia 10 marca 2011 r. Rada przyjęła Decyzję 2011/167/UE upoważniającą Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Francję, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo (dalej zwane „zaangażowanymi państwami członkowskimi”) do podjęcia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.
- (5) Konwencja o udzielaniu patentów europejskich, z późniejszymi zmianami (dalej zwana „konwencją o patencie europejskim”) ustanowiła Europejską Organizację Patentową i powierzyła jej zadanie przyznawania patentów europejskich. To zadanie wykonuje Europejski Urząd Patentowy. Patentom europejskim wydawanym przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami zawartymi w konwencji o patencie europejskim należy, na wniosek właściciela patentu, nadać na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek na terytorium zaangażowanych państw członkowskich (dalej zwane „patentami europejskimi o jednolitym skutku”).

- (6) Jak przewidziano w części IX konwencji o patencie europejskim, grupa państw członkowskich Europejskiej Organizacji Patentowej może postanowić, że patenty europejskie przyznane w odniesieniu do tych państw mają jednolity charakter. Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 konwencji o patencie europejskim, regionalny układ patentowy w rozumieniu art. 45 ust. 1 Układu o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r. oraz porozumienie szczególne w rozumieniu art. 19 Konwencji związkowej paryskiej o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. i ostatnio zmienionej dnia 14 lipca 1967 r.
- (7) Utworzenie jednolitego systemu ochrony patentowej należy osiągnąć poprzez nadanie jednolitego skutku patentom europejskim na etapie po przyznaniu patentu na mocy niniejszego rozporządzenia i w odniesieniu do zaangażowanych państw członkowskich. Główną cechą patentów europejskich o jednolitym skutku powinien być ich jednolity charakter, tj. zapewnienie jednolitej ochrony i taki sam skutek we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich. W konsekwencji patent europejski o jednolitym skutku powinien być ograniczany, przenoszony, unieważniany lub powinien wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich. Patent europejski o jednolitym skutku może być udostępniony na licencji na obszarze całości lub części terytoriów zaangażowanych państw członkowskich. W celu zapewnienia jednolitego zakresu rzeczowego ochrony zapewnianego przez jednolitą ochronę patentową, jednolity skutek powinny mieć tylko patenty europejskie przyznane w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich z tym samym zbiorem zastrzeżeń. Ponadto jednolity skutek nadawany patentowi europejskiemu powinien mieć charakter pomocniczy i powinien przestać istnieć lub ulec ograniczeniu w zakresie, w jakim podstawowy patent europejski unieważniono bądź ograniczono.
- (8) Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa patentowego i art. 64 ust. 1 konwencji o patencie europejskim, jednolita ochrona patentowa powinna mieć moc wsteczną na terytorium zaangażowanych państw członkowskich od dnia opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o przyznaniu patentu europejskiego. W przypadku nadania jednolitego skutku zaangażowane państwa członkowskie powinny dopilnować, aby patentu europejskiego na ich terytorium nie uznano w dniu opublikowania informacji o przyznaniu za obowiązujący jako patent krajowy, w celu uniknięcia ewentualnego powielenia ochrony patentowej na ich terytorium w związku z przyznaniem tego samego patentu europejskiego przez Europejski Urząd Patentowy.

- (9) W sprawach nieobjętych niniejszym rozporządzeniem ani rozporządzeniem Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń] stosuje się postanowienia konwencji o patencie europejskim i przepisy prawa krajowego, w tym przepisy prawa prywatnego międzynarodowego.
- (9a) Kwestia licencji obowiązkowych nie jest objęta niniejszym rozporządzeniem. Licencje obowiązkowe związane z patentem europejskim o jednolitym skutku powinny zostać uregulowane w przepisach krajowych zaangażowanych państw członkowskich na ich odnośnych terytoriach.
- (10) Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku powinny umożliwiać właścicielowi patentu uniemożliwienie każdej osobie trzeciej, która nie uzyskała jego zgody, bezpośredniego i pośredniego wykorzystania wynalazku na terytorium zaangażowanych państw członkowskich. Jednakże szereg ograniczeń praw właścicieli patentów powinien umożliwiać osobom trzecim korzystanie z wynalazku, np. do celów prywatnych i niehandlowych, do celów doświadczalnych, do działań wyraźnie dopuszczonych przepisami Unii (w dziedzinie produktów leczniczych weterynaryjnych, produktów leczniczych stosowanych u ludzi, praw do ochrony odmian roślin, ochrony prawnej programów komputerowych za pomocą praw autorskich oraz ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych), zgodnie z prawem międzynarodowym, a także wykorzystanie przez rolnika chronionego inwentarza żywego do celów rolniczych.
- (11) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zasada wyczerpania praw powinna być stosowana także w odniesieniu do patentów europejskich o jednolitym skutku. Dlatego też prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie odnoszą się do działań dotyczących produktu chronionego danym patentem, prowadzonych na terytorium zaangażowanych państw członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu.

- (12) Jako przedmiot własności, patent europejski o jednolitym skutku traktuje się w całości i we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich, jako patent krajowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym, znajdowało się miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności właściciela patentu w terminie dokonania zgłoszenia patentowego. W przypadkach, kiedy właściciel patentu nie ma miejsca zamieszkania ani miejsca prowadzenia działalności w żadnym z zaangażowanych państw członkowskich, patent europejski o jednolitym skutku traktuje się jako patent krajowy państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.
- (13) Na potrzeby promowania i ułatwiania gospodarczego wykorzystania wynalazków chronionych patentami europejskimi o jednolitym skutku, właściciel patentu powinien być w stanie zaoferować udostępnienie patentu na licencji, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie, dowolnemu podmiotowi spełniającemu warunki określone przez właściciela patentu. W tym celu właściciel patentu może złożyć w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenie, że jest gotowy udzielić licencji w zamian za odpowiednie wynagrodzenie. W takim przypadku właścicielowi, po złożeniu oświadczenia, powinna przysługiwać niższa stawka opłat za przedłużenie.
- (14) Grupa państw członkowskich wykorzystująca zapisy części IX konwencji o patencie europejskim może powierzać zadania Europejskiemu Urzędowi Patentowemu i ustanowić komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej (dalej „komisja specjalna”).
- (15) W ramach komisji specjalnej zaangażowane państwa członkowskie powinny ustanowić warunki powierzania Europejskiemu Urzędowi Patentowemu realizacji zadań powierzonych mu przez zaangażowane państwa członkowskie, dopilnować, by wnioski o nadanie jednolitego skutku były składane w Europejskim Urzędzie Patentowym w terminie miesiąca od daty opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o przyznaniu patentu europejskiego oraz dopilnować, by były one składane w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym wraz tłumaczeniem wymaganym – w okresie przejściowym – w myśl rozporządzenia Rady .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń]. W ramach komisji specjalnej zaangażowane państwa członkowskie powinny również ustalić wysokość opłat za przedłużenie i klucz podziału opłat za przedłużenie zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

- (15a) W ramach komisji specjalnej zaangażowane państwa członkowskie powinny zapewnić zarządzanie działaniami związanymi z zadaniami powierzonymi Europejskiemu Urzędowi Patentowemu przez zaangażowane państwa członkowskie i nadzór nad tymi działaniami, dopilnować, by wnioski o nadanie jednolitego skutku były składane w Europejskim Urzędzie Patentowym w terminie miesiąca od daty opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym informacji o przyznaniu patentu europejskiego oraz dopilnować, by były one składane w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym wraz tłumaczeniem wymaganym – w okresie przejściowym – w myśl rozporządzenia Rady .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń]. Zaangażowane państwa członkowskie powinny również zapewnić ustalanie wysokości opłat za przedłużenie zgodnie z zasadami głosowania przedstawionymi w art. 35 ust. 2 konwencji o patencie europejskim i klucza podziału opłat za przedłużenie zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (16) Właściciele patentów powinni płacić co roku jedną powszechną opłatę za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku. Opłaty za przedłużenie powinny być naliczane progresywnie przez cały czas trwania ochrony patentowej i, wraz z opłatami uiszczanymi na rzecz Europejskiej Organizacji Patentowej na etapie poprzedzającym przyznanie patentu, powinny pokrywać wszystkie koszty związane z przyznawaniem patentów europejskich i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową. Wysokość opłat za przedłużenie należy ustalić na poziomie ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich. Powinna ona także odzwierciedlać wielkość rynku objętego patentem i być zbliżona do poziomu krajowych opłat za przedłużenie przeciętnego patentu europejskiego zaczynającego obowiązywać w uczestniczących państwach członkowskich w czasie, kiedy po raz pierwszy ustalona zostanie wysokość opłat za przedłużenie.
- (17) Odpowiednią wysokość i klucz podziału opłat za przedłużenie ustala się w sposób gwarantujący pełne pokrycie wszystkich kosztów zadań związanych z jednolitą ochroną patentową, powierzonych Europejskiemu Urzędowi Patentowemu, ze środków uzyskanych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku, a także zapewnienie zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej dzięki przychodom z opłat za przedłużenie oraz opłatom uiszczanym na rzecz wspomnianej organizacji na etapie poprzedzającym przyznanie patentu.

- (18) Opłaty za przedłużenie powinny być uiszczane na rzecz Europejskiej Organizacji Patentowej. Europejski Urząd Patentowy zatrzymuje kwotę wymaganą do pokrycia wydatków powstałych w związku z wykonywaniem przez Europejski Urząd Patentowy zadań w zakresie jednolitej ochrony patentowej zgodnie z art. 146 konwencji o patencie europejskim. Pozostała kwota powinna zostać podzielona między zaangażowane państwa członkowskie i wykorzystana do celów związanych z patentami. Klucz podziału powinien zostać ustalony się na podstawie uczciwych, sprawiedliwych i trafnych kryteriów, mianowicie poziomu działalności patentowej i wielkości rynku; powinien on gwarantować, że każdemu zaangażowanemu państwu członkowskiemu zostanie przyznana pewna minimalna kwota, aby zachować równowagę i stabilne funkcjonowanie systemu. Podział powinien zapewniać rekompensatę za używanie języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego, nieproporcjonalnie niski poziom działalności patentowej ustalony zgodnie z europejską tablicą wyników innowacyjności oraz względnie niedawne uzyskanie członkostwa Europejskiej Organizacji Patentowej.
- (19) [Skreślony]
- (20) Wzmocniona współpraca między Europejskim Urzędem Patentowym a centralnymi urzędami ds. własności przemysłowej w państwach członkowskich powinna umożliwić Europejskiemu Urzędowi Patentowemu regularne wykorzystanie, w stosownych przypadkach, wyników wyszukiwań przeprowadzonych przez centralne urzędy ds. własności przemysłowej w związku z krajowymi zgłoszeniami patentowymi, których pierwszeństwo zastrzega się następnie w europejskim zgłoszeniu patentowym. Wszystkie centralne urzędy ds. własności przemysłowej, w tym te, które nie przeprowadzają wyszukiwania w trakcie procedury przyznawania patentu krajowego, mogą odgrywać istotną rolę w ramach wzmocnionego partnerstwa, m.in. poprzez zapewnienie porady i wsparcia podmiotom mogącym potencjalnie dokonywać zgłoszeń patentowych, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, poprzez przyjmowanie zgłoszeń, przekazywanie zgłoszeń do Europejskiego Urzędu patentowego oraz upowszechnianie informacji patentowej.

- (21) Niniejsze rozporządzenie powinno być uzupełnione rozporządzeniem Rady nr .../... wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do odpowiednich ustaleń dotyczących tłumaczeń, przyjętym przez Radę zgodnie z art. 118 akapit drugi TFUE.
- (21a) Jurysdykcja w zakresie patentów europejskich o jednolitym skutku powinna zostać ustanowiona i uregulowana na mocy aktu ustanawiającego jednolity system rozstrzygania sporów patentowych mający zastosowanie do patentów europejskich i patentów europejskich o jednolitym skutku.
- (22) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostać bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyznawania patentów krajowych i nie powinno zastępować przepisów państw członkowskich dotyczących patentów. Podmiotom ubiegającym się o patenty należy pozostawić swobodę wystąpienia o patent krajowy, patent europejski o jednolitym skutku, patent europejski obowiązujący w jednym lub większej liczbie państw umawiających się w ramach konwencji o patencie europejskim lub też o patent europejski o jednolitym skutku zatwierdzony dodatkowo w jednym lub większej liczbie państw umawiających się w ramach konwencji o patencie europejskim niebędących zaangażowanymi państwami członkowskimi.
- (23) Ponieważ ze względu na skalę i skutki niniejszego rozporządzenia lepsze osiągnięcie jego celu, tj. utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, jest możliwe na poziomie Unii, Unia może podjąć środki, w stosownych przypadkach w drodze wzmocnionej współpracy, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji Rady 2011/167/UE. Niniejsze rozporządzenie stanowi porozumienie szczególne w rozumieniu art. 142 Konwencji o udzielaniu patentów europejskich z późniejszymi zmianami (dalej „konwencja o patencie europejskim”).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „zaangażowane państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie zaangażowane, w chwili złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 12, we wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej na mocy decyzji Rady 2011/167/UE lub na mocy decyzji przyjętej zgodnie z art. 331 ust. 1 akapit drugi lub trzeci TFUE;
- b) „patent europejski” oznacza patent przyznany przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi w konwencji o patencie europejskim;

- c) „patent europejski o jednolitym skutku” oznacza patent europejski mający na mocy niniejszego rozporządzenia jednolity skutek na terytorium zaangażowanych państw członkowskich;
- d) „Europejski Rejestr Patentowy” oznacza rejestr prowadzony przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z art. 127 konwencji o patencie europejskim;
- e) „Europejski Biuletyn Patentowy” oznacza publikację periodyczną, o której mowa w art. 129 konwencji o patencie europejskim.

Artykuł 3

Patent europejski o jednolitym skutku

1. Patenty europejskie przyznane z zapewnieniem identycznego zakresu ochrony w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich mają jednolity skutek w uczestniczących państwach członkowskich pod warunkiem zarejestrowania takiego jednolitego skutku w Rejestrze jednolitej ochrony patentowej, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. b).

Jednolitego skutku nie mają patenty europejskie przyznane z różnymi zbiorami zastrzeżeń w odniesieniu do różnych zaangażowanych państw członkowskich.

2. Patent europejski o jednolitym skutku ma charakter jednolity. Zapewnia jednolitą ochronę oraz taki sam skutek we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.

Patent europejski o jednolitym skutku może być ograniczany, przenoszony, unieważniany, a także może wygasać tylko w odniesieniu do wszystkich zaangażowanych państw członkowskich.

Patent europejski o jednolitym skutku może być udostępniony na licencji na obszarze całości lub części terytoriów zaangażowanych państw członkowskich.

3. Uznaje się, że patent europejski nie ma jednolitego skutku w zakresie, w jakim patent unieważniono lub ograniczono.

Artykuł 4

Data rozpoczęcia obowiązywania

1. Patent europejski o jednolitym skutku obowiązuje na terytorium zaangażowanych państw członkowskich od dnia opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o przyznaniu patentu europejskiego w Europejskim Biuletynie Patentowym.
2. W przypadku rejestracji jednolitego skutku patentu europejskiego, zaangażowane państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby na ich terytorium, w dniu opublikowania informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym, patentu europejskiego nie uznano za obowiązujący jako patent krajowy.

Artykuł 5

Prawa wcześniejsze

[Skreślony]

Artykuł 5a

Prawo właściwe dla patentu europejskiego o jednolitym skutku

[Skreślony]

ROZDZIAŁ II

SKUTKI PATENTU EUROPEJSKIEGO O JEDNOLITYM SKUTKU

Artykuł 6

Prawo do zapobiegania bezpośredniemu wykorzystaniu wynalazku

Patent europejski o jednolitym skutku uprawnia właściciela do uniemożliwienia wszelkim osobom trzecim, które nie uzyskały zgody właściciela:

- (a) produkowania, oferowania, wprowadzania do obrotu lub używania produktu chronionego patentem, a także przywozu lub przechowywania produktu do wspomnianych celów;
- (b) stosowania procesu chronionego patentem lub, jeśli osoba trzecia wie lub powinna była wiedzieć, że zastosowanie procesu bez zgody właściciela patentu jest zakazane, oferowania procesu do zastosowania w zaangażowanych państwach członkowskich;
- (c) oferowania, wprowadzania do obrotu, używania, przywozu lub przechowywania do wspomnianych celów produktu uzyskanego bezpośrednio w drodze zastosowania procesu chronionego patentem.

Artykuł 7

Prawo do zapobiegania pośredniemu wykorzystaniu wynalazku

1. Patent europejski o jednolitym skutku uprawnia właściciela do uniemożliwienia osobom trzecim udostępniania lub oferowania udostępnienia, bez zgody właściciela, w zaangażowanych państwach członkowskich, jakiegokolwiek osobie innej niż strona uprawniona do korzystania z wynalazku chronionego patentem, środków odnoszących się do zasadniczego elementu takiego wynalazku, umożliwiających jego praktyczne zastosowanie, jeśli osoba trzecia wie, lub powinna była wiedzieć, że takie środki są odpowiednie do celu praktycznego zastosowania takiego wynalazku i służą temu celowi.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeśli takie środki są standardowymi produktami komercyjnymi, z wyjątkiem przypadków nakłaniania przez osobę trzecią osoby zaopatrywanej do podejmowania działań zabronionych art. 6.
3. Osób podejmujących działania, o których mowa w art. 8 lit. a)–d) nie uważa się za strony uprawnione do korzystania z wynalazku w rozumieniu ust. 1.

Artykuł 8

Ograniczenie skutków patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie dotyczą:

- (a) działań podejmowanych prywatnie i w celach niehandlowych;
- (b) działań podejmowanych w celach eksperymentalnych dotyczących przedmiotu opatentowanego wynalazku;
- (c) działań podejmowanych wyłącznie w celu przeprowadzenia niezbędnych badań i prób zgodnie z art. 13 ust. 6 dyrektywy 2001/82/WE⁵ lub art. 10 ust. 6 dyrektywy 2001/83/WE⁶ w odniesieniu do jakiegokolwiek patentu chroniącego produkt w rozumieniu którejkolwiek z tych dyrektyw;
- (d) leków recepturowych przygotowywanych w aptece w indywidualnych przypadkach na podstawie recepty lekarskiej i działań dotyczących tak przygotowanych leków;

---

⁵ Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1), z późniejszymi zmianami.

⁶ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67), z późniejszymi zmianami.

- (e) użycia wynalazku chronionego patentem na pokładach statków krajów innych niż zaangażowane państwa członkowskie, w obrębie kadłuba statku, maszyn, takielunku, osprzętu i innych akcesoriów, kiedy takie statki tymczasowo lub przypadkowo znajdują się na wodach zaangażowanego państwa członkowskiego, pod warunkiem użycia wynalazku wyłącznie na potrzeby statku;
- (f) użycia wynalazku chronionego patentem w budowie lub eksploatacji statków powietrznych, pojazdów lądowych lub innych środków transportu państw innych niż zaangażowane państwa członkowskie, bądź akcesoriów takich statków powietrznych lub pojazdów lądowych, kiedy znajdują się one tymczasowo lub przypadkowo na terytorium zaangażowanego państwa członkowskiego;
- (g) działań określonych w art. 27 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r.⁷, jeśli takie działania dotyczą statków powietrznych kraju innego niż zaangażowane państwo członkowskie;
- (h) wykorzystania przez rolnika we własnym gospodarstwie materiału z własnych upraw do rozmnażania lub reprodukcji, pod warunkiem że roślinny materiał reprodukcyjny został sprzedany lub w inny sposób udostępniony rolnikowi na zasadach handlowych przez właściciela patentu lub za jego zgodą, do celów rolniczych. Zakres i szczegółowe sposoby wykorzystania takiego materiału określono w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 2100/94⁸;
- (i) wykorzystania przez rolnika chronionego inwentarza żywego do celów rolniczych, pod warunkiem że zwierzęta hodowlane lub inny zwierzęcy materiał reprodukcyjny zostały sprzedane lub w inny sposób udostępnione rolnikowi na zasadach handlowych przez właściciela patentu bądź za jego zgodą. Takie wykorzystanie obejmuje przekazanie zwierzęcia lub innego zwierzęcego materiału reprodukcyjnego do celów działalności rolniczej, ale nie sprzedaż w ramach bądź do celów komercyjnej działalności reprodukcyjnej;

---

⁷ Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), „Konwencja chicagowska”, dokument 7300/9 (9. wydanie, 2006 r.)

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1).

- (j) działań i wykorzystania uzyskanych informacji dozwolonych na mocy art. 5 i 6 dyrektywy Rady 91/250/EWG⁹, w szczególności jej przepisów dotyczących dekompilacji i interoperacyjności; oraz
- (k) działań dozwolonych zgodnie z art. 10 dyrektywy 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁰.

Artykuł 9

Wyczerpanie praw wynikających z patentu europejskiego o jednolitym skutku

Prawa wynikające z patentu europejskiego o jednolitym skutku nie odnoszą się do działań dotyczących produktu chronionego danym patentem, prowadzonych na terytorium zaangażowanych państw członkowskich po wprowadzeniu produktu do obrotu w Unii przez właściciela patentu lub za jego zgodą, chyba że właściciel ma uzasadnione przyczyny, aby sprzeciwiać się dalszemu udostępnianiu produktu na zasadach handlowych.

---

⁹ Dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz.U. L 122 z 17.5.1991, s. 42)

¹⁰ Dyrektywa 98/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 1998 r. w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych (Dz.U. L 213 z 30.7.1998, s. 13).

ROZDZIAŁ III

PATENT EUROPEJSKI O JEDNOLITYM SKUTKU JAKO PRZEDMIOT WŁASNOŚCI

Artykuł 10

Traktowanie patentu europejskiego o jednolitym skutku jako patentu krajowego

1. Patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich jako patent krajowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym, zgodnie z Europejskim Rejestrem Patentowym:
  - a) znajdowało się miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności właściciela patentu w terminie dokonania zgłoszenia patentowego; lub
  - b) w którym znajdowało się w tym terminie miejsce prowadzenia działalności właściciela, jeśli lit. a) nie ma zastosowania.
2. Jeśli do Europejskiego Rejestru Patentowego wpisano jako współwłaściciele co najmniej dwie osoby, przepis ust. 1 lit. a) stosuje się do pierwszego wymienionego współwłaściciela. Jeśli to nie jest możliwe, przepis ust. 1 lit. a) stosuje się do następnego wyszczególnionego współwłaściciela, w kolejności wpisu. Jeśli przepis ust. 1 lit. a) nie ma zastosowania do żadnego ze współwłaścicieli, odpowiednio stosuje się przepis ust. 1 lit. b).
3. W przypadkach, kiedy żaden z właścicieli nie ma miejsca zamieszkania ani miejsca prowadzenia działalności w zaangażowanym państwie członkowskim do celów ust. 1 lub 2, patent europejski o jednolitym skutku jako przedmiot własności traktuje się w całości i we wszystkich zaangażowanych państwach członkowskich jako patent krajowy państwa, w którym zgodnie z art. 6 ust. 1 konwencji o patencie europejskim znajduje się siedziba Europejskiej Organizacji Patentowej.
4. Nabycie prawa nie może być uzależnione od żadnego wpisu w krajowym rejestrze patentowym.

Artykuł 11

Licencje

1. Właściciel patentu europejskiego o jednolitym skutku może złożyć w Europejskim Urzędzie Patentowym oświadczenie, że jest gotów zezwolić dowolnej osobie na używanie wynalazku w charakterze licencjobiorcy, w zamian za odpowiednie wynagrodzenie.
2. Licencję uzyskaną na mocy niniejszego rozporządzenia traktuje się jako licencję umowną.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 12

Wykonanie przez zaangażowane państwa członkowskie

1. Zaangażowane państwa członkowskie powierzają Europejskiemu Urzędowi Patentowemu następujące zadania, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, które wspomniany organ ma wykonywać zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym:
  - a) administrowanie wnioskami o rejestrację jednolitego skutku, składanymi przez właścicieli patentów europejskich;
  - b) włączenie do Europejskiego Rejestru Patentowego Rejestru jednolitej ochrony patentowej do celów rejestrowania jednolitego skutku oraz wszelkich ograniczeń, licencji, przeniesień, unieważnień lub wygaśnień patentu europejskiego o jednolitym skutku, a także zarządzanie Rejestrem jednolitej ochrony patentowej;
  - c) przyjmowanie i rejestracja oświadczeń dotyczących licencjonowania, o których mowa w art. 11, ich wycofań i zobowiązań licencyjnych podejmowanych przez międzynarodowe organy normalizacyjne;

- d) publikowanie tłumaczeń, o których mowa w art. 6 rozporządzenia Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń] w okresie przejściowym, o którym mowa we wspomnianym artykule;
- e) pobieranie opłat za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku i administrowanie takimi opłatami w odniesieniu do lat następujących po roku, w którym informację o przyznaniu patentu wpisano do Rejestru, o którym mowa w lit. b); pobieranie opłat dodatkowych naliczanych w przypadku uiszczenia zaległych opłat za przedłużenie w ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ich płatności oraz administrowanie nimi, a także podział części pobranych opłat za przedłużenie między zaangażowane państwa członkowskie; oraz
- f) administrowanie programem zwrotu kosztów tłumaczeń dla podmiotów składających europejskie zgłoszenia patentowe w jednym z języków urzędowych Unii, niebędącym językiem urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego.
- g) dopilnowywanie, aby właściciele patentów składali wnioski o rejestrację jednolitego skutku w języku postępowania zdefiniowanym w art. 14 ust. 3 konwencji o patencie europejskim nie później niż miesiąc po opublikowaniu informacji o przyznaniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym;
- h) w przypadku złożenia wniosku o rejestrację jednolitego skutku oraz, w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia Rady nr .../... [ustalenia dotyczące tłumaczeń], w przypadku złożenia go wraz z tłumaczeniami, o których mowa we wspomnianym artykule, zapewnianie wpisania informacji o jednolitym skutku do Rejestru jednolitej ochrony patentowej, a także powiadomienie Europejskiego Urzędu Patentowego o ograniczeniach i unieważnieniach patentów europejskich o jednolitym skutku;

2. Wypełniając swoje zobowiązania międzynarodowych podjęte na mocy konwencji o patencie europejskim, państwa członkowskie zapewniają przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia i współpracują ze sobą w tym celu. Działając w charakterze państw umawiających się w ramach konwencji o patencie europejskim, zaangażowane państwa członkowskie zapewniają zarządzanie działaniami związanymi z zadaniami, o których mowa w ust. 1, realizowanymi przez Europejski Urząd Patentowy oraz nadzór nad tymi działaniami; zapewniają także ustalenie wysokości opłat za przedłużenie zgodnie z art. 15 oraz ustalenie klucza podziału opłat za przedłużenie zgodnie z art. 16.

W tym celu ustanawiają komisję specjalną Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej w rozumieniu art. 145 konwencji o patencie europejskim.

3. Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają skuteczną ochronę prawną przed sądem krajowym w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 12a

Komisja specjalna

[Skreślony]

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 13

Zasada

Koszty poniesione przez Europejski Urząd Patentowy w związku z wykonywaniem dodatkowych zadań powierzonych mu w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim przez państwa członkowskie, pokrywa się z opłat pobranych z tytułu patentów europejskich o jednolitym skutku.

Artykuł 14

Opłaty za przedłużenie

1. Właściciel patentu uiszcza na rzecz Europejskiej Organizacji Patentowej opłaty za przedłużenie oraz dodatkowe opłaty z tytułu spóźnionego uiszczenia opłat za przedłużenie patentów o jednolitym skutku. Takie opłaty pobiera się za lata następujące po roku, w którym wpisano do Europejskiego Rejestru Patentowego informację o przyznaniu patentu europejskiego mającego jednolity skutek na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku braku terminowego uiszczenia opłaty za przedłużenie oraz, w stosownych przypadkach, ewentualnej opłaty dodatkowej, patent europejski o jednolitym skutku wygasa.
3. W przypadkach, których dotyczy art. 11 ust. 1, opłaty za przedłużenie patentu, których termin płatności przypada po złożeniu oświadczenia, zostają obniżone.

Artykuł 15

Wysokość opłat za przedłużenie

1. Opłaty za przedłużenie patentów europejskich o jednolitym skutku:
  - a) nalicza się progresywnie przez cały czas trwania jednolitej ochrony patentowej, oraz
  - b) wystarczają nie tylko na pokrycie wszystkich kosztów związanych z przyznaniem patentu europejskiego i zarządzaniem jednolitą ochroną patentową, ale również
  - c) wraz z opłatami pobieranymi przez Europejską Organizację Patentową na etapie poprzedzającym przyznanie patentu wystarczają do zapewnienia zrównoważonego budżetu Europejskiej Organizacji Patentowej.

2. Wysokość opłat za przedłużenie ustala się na poziomie:
  - a) ułatwiającym innowacyjność i sprzyjającym konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich,
  - b) odzwierciedlającym wielkość rynku objętego patentem, oraz
  - c) zbliżonym do poziomu krajowych opłat za przedłużenie przeciętnego patentu europejskiego zaczynającego obowiązywać w zaangażowanych państwach członkowskich w czasie, kiedy po raz pierwszy ustalono wysokość opłat za przedłużenie.

3. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, wysokość opłat za przedłużenie określa się na poziomie:
  - a) równoważnym poziomowi opłaty za przedłużenie uiszczanej z tytułu ochrony zapewnianej obecnie przez patenty europejskie o przeciętnym zasięgu geograficznym,
  - b) odzwierciedlającym wskaźnik przedłużania obecnych patentów europejskich, oraz
  - c) odzwierciedlającym liczbę wniosków o jednolitą ochronę.

4. [Skreślony]

Artykuł 16

Podział

1. Europejski Urząd Patentowy zatrzymuje 50% kwoty opłat za przedłużenie, o których mowa w art. 14, wpłaconych za patenty europejskie o jednolitym skutku. Pozostała kwota zostaje podzielona między zaangażowane państwa członkowskie z zastosowaniem klucza podziału opłat za przedłużenie zgodnego z art. 12 ust. 2
2. Aby osiągnąć cele określone w niniejszym rozdziale, klucz podziału opłat za przedłużenie między zaangażowane państwa członkowskie, o którym mowa w ust. 1, określa się na podstawie następujących uczciwych, sprawiedliwych i trafnych kryteriów:
  - a) liczba zgłoszeń patentowych,
  - b) wielkość rynku, przy czym zapewnia się przekazywanie każdemu z zaangażowanych państw członkowskich określonej minimalnej kwoty,
  - c) rekompensata dla państw członkowskich za używanie języka urzędowego innego niż jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego lub za nieproporcjonalnie niski poziom działalności patentowej lub za względnie niedawne uzyskanie członkostwa Europejskiej Organizacji Patentowej.
3. [Skreślony]
4. [Skreślony]

Artykuł 17

Wykonanie przekazania

[Skreślony]

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Współpraca między Komisją a Europejskim Urzędem Patentowym

Komisja w drodze porozumienia roboczego nawiązuje ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem Patentowym w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem. Taka współpraca obejmuje regularną wymianę poglądów dotyczących funkcjonowania porozumienia roboczego, a w szczególności kwestii opłat za przedłużenie i wpływu na budżet Europejskiej Organizacji Patentowej.

Artykuł 19

Zastosowanie prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji

Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania prawa konkurencji i prawa dotyczącego nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 20

Sprawozdanie dotyczące funkcjonowania niniejszego rozporządzenia

1. Nie później niż w ciągu sześciu lat od dnia, w którym patent europejski o jednolitym skutku nabrał mocy obowiązującej na terytorium zaangażowanych państw członkowskich, Komisja przedkłada Radzie sprawozdanie z funkcjonowania niniejszego rozporządzenia, a w razie potrzeby przedstawia odpowiednie wnioski dotyczące jego zmiany. Kolejne sprawozdania z funkcjonowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada co sześć lat.
2. Komisja regularnie składa sprawozdania z funkcjonowania opłat za przedłużenie, o których mowa w art. 14, ze szczególnym naciskiem na zachowanie zgodności z zasadami określonymi w art. 15.

Artykuł 21

Powiadamianie przez zaangażowane państwa członkowskie

Zaangażowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o środkach przyjętych zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 12 przed terminem określonym w art. 22 ust. 2.

Artykuł 22

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od [dokładna data zostanie określona i będzie się ona zbiegać z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia .../... wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej] lub od daty wejścia w życie instrumentu ustanawiającego jednolity system rozstrzygania sporów patentowych i jego utworzenia, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza.
3. Zaangażowane państwa członkowskie zapewniają, aby w terminie określonym w ust. 2 lub wcześniej wdrożono zasady, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 12.
4. O jednolitą ochronę patentową można ubiegać się w odniesieniu do dowolnego patentu europejskiego przyznanego w terminie określonym w ust. 2 lub później.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w zaangażowanych państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

2011/0094(CNS)

Kompromisowy tekst prezydencji

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY**wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do ustaleń mających zastosowanie do tłumaczeń**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit drugi,

uwzględniając decyzję Rady 2011/167/UE z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej¹¹,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom krajowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji 2011/167/UE w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Grecję, Francję, Irlandię, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo (dalej „zaangażowane państwa członkowskie”) upoważniono do podjęcia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej.

---

¹¹ Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 53

¹² Dz.U. C z ..., s. .

- (2) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady xx/xx wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej¹³, niektórym patentom europejskim przyznanym przez Europejski Urząd Patentowy zgodnie z zasadami i procedurami określonymi Konwencją o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r. z późniejszymi zmianami (dalej „konwencja o patencie europejskim”) na wniosek właściciela patentu można nadać jednolity skutek na terytorium zaangażowanych państw członkowskich.
- (3) Ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku na terytorium zaangażowanych państw członkowskich (dalej „patent europejski o jednolitym skutku”) powinny zostać dokonane w drodze osobnego rozporządzenia, zgodnie z art. 118 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej „TFUE”).
- (4) Zgodnie z decyzją Rady 2011/167/UE w sprawie upoważnienia do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej, ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku powinny być proste i racjonalne pod względem kosztów oraz powinny odpowiadać ustaleniom zawartym we wniosku dotyczącym rozporządzenia Rady w sprawie ustaleń dotyczących tłumaczeń patentu Unii Europejskiej¹⁴, przedstawionym przez Komisję dnia 30 czerwca 2010 r., z uwzględnieniem elementów kompromisowych zaproponowanych przez prezydencję w listopadzie 2010 r., które uzyskały w Radzie szerokie poparcie¹⁵.
- (5) Ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku, racjonalne pod względem kosztów, uproszczone i zapewniające pewność prawa powinny stymulować innowacje oraz, w szczególności, przynosić korzyści małym i średnim przedsiębiorstwom. Takie ustalenia dotyczące tłumaczeń powinny umożliwić łatwiejszy, mniej kosztowny i mniej ryzykowny dostęp do patentu europejskiego o jednolitym skutku oraz do systemu patentowego jako całości.

---

¹³ Dz.U. C z ..., s. .

¹⁴ COM(2010) 350.

¹⁵ 15385/10, 15385/10 + ADD 1.

- (6) Ponieważ za przyznawanie patentów europejskich odpowiada Europejski Urząd Patentowy, ustalenia dotyczące tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku powinny opierać się na obecnie stosowanej przez ten organ procedurze. Takie ustalenia powinny zmierzać do zapewnienia niezbędnej równowagi między interesem podmiotów gospodarczych a interesem publicznym pod względem kosztów postępowania oraz dostępności informacji technicznych.
- (7) Bez uszczerbku dla niektórych ustaleń przejściowych, w przypadku opublikowania specyfikacji patentu europejskiego o jednolitym skutku zgodnie z art. 14 ust. 6 konwencji o patencie europejskim, żadne dalsze tłumaczenia nie powinny być wymagane. Artykuł 14 ustęp 6 konwencji stanowi, że specyfikację patentu europejskiego publikuje się w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym i zawiera ona tłumaczenie zastrzeżeń na oba pozostałe języki urzędowe tego organu.
- (8) W przypadku sporu dotyczącego patentu europejskiego o jednolitym skutku, uzasadniony jest wymóg, aby właściciel patentu przedstawił pełne tłumaczenie patentu na język urzędowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym miało miejsce domniemane naruszenie bądź w którym ma siedzibę domniemany sprawca naruszenia. Właściciel patentu powinien mieć również obowiązek przedstawienia, na żądanie sądu właściwego na terytorium zaangażowanych państw członkowskich do rozstrzygnięcia sporów dotyczących patentu europejskiego o jednolitym skutku, pełnego tłumaczenia patentu na język postępowania takiego sądu. Takie tłumaczenia nie powinny być wykonywane w sposób zautomatyzowany, a ich koszt powinien pokrywać właściciel patentu. W przypadku sporu dotyczącego roszczenia o odszkodowanie, sąd, przed którym prowadzone jest postępowanie, powinien również wziąć pod uwagę, że przed otrzymaniem tłumaczenia na własny język domniemany sprawca mógł działać w dobrej wierze, nie wiedząc lub nie mając uzasadnionych powodów, aby domyślać się, że narusza patent. Właściwy sąd powinien ocenić okoliczności rozpatrywanego przypadku i wziąć pod uwagę m.in. fakt, czy domniemany sprawca naruszenia jest małym bądź średnim przedsiębiorstwem działającym tylko na poziomie lokalnym, uwzględnić język postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym oraz, w okresie przejściowym, tłumaczenie przedłożone wraz z wnioskiem o jednolity skutek.

- (9) W celu ułatwienia dostępu do patentu europejskiego o jednolitym skutku, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, zgłaszający nieposługujący się jednym z trzech urzędowych języków Europejskiego Urzędu Patentowego powinni mieć możliwość dokonania zgłoszenia patentowego w tym organie w dowolnym innym języku urzędowym Unii. Jako środek uzupełniający w odniesieniu do zgłaszających uzyskujących patenty europejskie o jednolitym skutku, których miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w państwie członkowskim Unii, gdzie językiem urzędowym jest inny język niż jeden z urzędowych języków Europejskiego Urzędu Patentowego, należy wprowadzić system dodatkowego zwrotu kosztów związanych z tłumaczeniem z takiego języka na język postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, wykraczający poza obecną praktykę tego organu i zarządzany przez niego zgodnie z art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne].
- (10) W celu zwiększania dostępności informacji patentowej oraz upowszechniania wiedzy technicznej, w najwcześniejszym możliwym terminie należy udostępnić tłumaczenia maszynowe zgłoszeń patentowych i specyfikacji na wszystkie języki urzędowe UE. Prace nad rozwojem tłumaczeń maszynowych prowadzi Europejski Urząd Patentowy i stanowią one bardzo ważne narzędzie mające usprawnić dostęp do informacji patentowej i szeroko upowszechnić wiedzę techniczną. Udostępnienie w niedalekiej przyszłości wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych zgłoszeń patentów europejskich i specyfikacji na wszystkie języki urzędowe Unii byłoby korzystne dla wszystkich użytkowników europejskiego systemu patentowego. Tłumaczenia maszynowe są kluczowym elementem polityki Unii Europejskiej. Takie tłumaczenia maszynowe powinny służyć wyłącznie celom informacyjnym, nie powinny natomiast mieć żadnych skutków prawnych.

(11) W okresie przejściowym, przed udostępnieniem systemu wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych na wszystkie języki urzędowe UE, wnioskowi o jednolity skutek, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne], towarzyszy pełne tłumaczenie specyfikacji patentu na angielski, jeśli językiem postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym jest francuski lub niemiecki, bądź na dowolny język urzędowy państwa członkowskiego będący językiem urzędowym Unii, jeśli językiem postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym jest angielski. Te ustalenia zapewniłyby w okresie przejściowym dostępność wszystkich patentów europejskich o jednolitym skutku w języku angielskim, który jest językiem zwyczajowo stosowanym w dziedzinie międzynarodowych badań i publikacji technicznych. Ponadto zapewniłyby publikację tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku w innych urzędowych językach zaangażowanych państw członkowskich. Takie tłumaczenia nie powinny być wykonywane w sposób zautomatyzowany, a ich wysoka jakość powinna przyczyniać się do doskonalenia przez Europejski Urząd Patentowy oprogramowania tłumaczącego. Wspomagałyby one również upowszechnianie informacji patentowej. Okres przejściowy powinien dobiec końca z chwilą udostępnienia wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych na wszystkie urzędowe języki Unii, z zastrzeżeniem obiektywnej oceny jakości. Jakość tłumaczeń maszynowych powinna podlegać regularnej i obiektywnej ocenie komitetu niezależnych ekspertów ustanowionego przez zaangażowane państwa członkowskie w ramach Europejskiej Organizacji Patentowej, w którego skład wchodziłoby przedstawiciele Europejskiego Urzędu Patentowego oraz użytkownicy europejskiego systemu patentowego. Biorąc pod uwagę tempo rozwoju technicznego, można uznać, że wysokiej jakości tłumaczenia maszynowe staną się dostępne za nie więcej niż 12 lat. W związku z tym okres przejściowy powinien wygasnąć 12 lat po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie podjęta decyzja o zakończeniu go we wcześniejszym terminie.

- (12) Ponieważ przepisy materialne mające zastosowanie do patentu europejskiego o jednolitym skutku są zawarte w rozporządzeniu xx/xx wprowadzającym wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej oraz uzupełnione ustaleniami dotyczącymi tłumaczeń zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia powinna zbiegać się z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne] [*data do ustalenia*].
- (13) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla zasad regulujących system językowy instytucji Unii ustanowiony zgodnie z art. 342 TFUE oraz dla rozporządzenia Rady 1/1958 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej¹⁶. Niniejsze rozporządzenie jest oparte na systemie językowym Europejskiego Urzędu Patentowego i nie należy go uważać za ustanawiające szczególny system językowy dla Unii ani ustanawiające precedens dla ograniczonego systemu językowego w jakimkolwiek przyszłym instrumencie prawnym Unii.
- (14) Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, cel podejmowanego działania, którym jest utworzenie jednolitego i uproszczonego systemu tłumaczeń patentów europejskich o jednolitym skutku, można osiągnąć jedynie na poziomie europejskim. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

¹⁶ Rozporządzenie Rady nr 1/1958 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385–386).

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej zgodnie z upoważnieniem zawartym w decyzji Rady 2011/167/UE w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „patent europejski o jednolitym skutku” oznacza patent europejski mający jednolity skutek na terytorium zaangażowanych państw członkowskich na mocy rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne];
- b) „specyfikacja patentu europejskiego” oznacza specyfikację patentu europejskiego odpowiadającą definicji zawartej w zasadzie 73 Regulaminu wykonawczego do Konwencji o udzielaniu patentów europejskich z dnia 5 października 1973 r., z późniejszymi zmianami (dalej „konwencja o patencie europejskim”);
- c) „język postępowania” oznacza język postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym odpowiadający definicji zawartej w art. 14 ust. 3 konwencji o patencie europejskim.

Artykuł 3

Ustalenia dotyczące tłumaczeń patentu europejskiego o jednolitym skutku

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 4 i 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku opublikowania specyfikacji patentu europejskiego o jednolitym skutku zgodnie z art. 14 ust. 6 konwencji o patencie europejskim, nie wymaga się żadnych dalszych tłumaczeń.
2. Wniosek o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne] składa się w języku postępowania.

Artykuł 4

Tłumaczenie w przypadku sporu

1. W przypadku sporu dotyczącego patentu europejskiego o jednolitym skutku, właściciel patentu przedstawia, na żądanie i zgodnie z wyborem domniemanego sprawcy naruszenia, pełne tłumaczenie patentu na język urzędowy zaangażowanego państwa członkowskiego, w którym miało miejsce domniemane naruszenie bądź w którym ma siedzibę domniemany sprawca naruszenia.
2. W przypadku sporu dotyczącego patentu europejskiego o jednolitym skutku, na żądanie sądu właściwego na terytorium zaangażowanych państw członkowskich do rozstrzygania sporów dotyczących patentów europejskich o jednolitym skutku, właściciel patentu przedstawia w trakcie postępowania prawnego pełne tłumaczenie patentu na język postępowania tego sądu.
3. Koszty tłumaczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, ponosi właściciel patentu.
4. W przypadku sporu dotyczącego roszczenia o odszkodowanie, sąd, przed którym prowadzone jest postępowanie, powinien również wziąć pod uwagę, że przed otrzymaniem tłumaczenia, o którym mowa w ust. 1, domniemany sprawca mógł nie wiedzieć bądź też nie mieć uzasadnionych powodów, aby domyślać się, że narusza patent.

Artykuł 5

Zarządzanie programem zwrotu kosztów

Ze względu na fakt, że na mocy art. 14 ust. 2 konwencji o patencie europejskim zgłoszeń patentów europejskich można dokonywać w dowolnym języku, zgodnie z art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne], zaangażowane państwa członkowskie powierzają, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zadanie zarządzania programem zwrotu wszystkich kosztów tłumaczeń, do określonego pułapu, z opłat, o których mowa w art. 13 wspomnianego rozporządzenia, dla składających zgłoszenia patentowe w Europejskim Urzędzie Patentowym w jednym z języków urzędowych Unii niebędącym językiem urzędowym tego organu.

Artykuł 6

Środki przejściowe

1. W okresie przejściowym, który rozpoczyna się w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, do wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne], dołącza się:
  - a) jeśli językiem postępowania jest francuski lub niemiecki, pełne tłumaczenie specyfikacji patentu europejskiego na język angielski; lub
  - b) jeśli językiem postępowania jest angielski, pełne tłumaczenie specyfikacji patentu europejskiego na dowolny język urzędowy państwa członkowskiego będący urzędowym językiem Unii.
2. Zgodnie z art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne], zaangażowane państwa członkowskie powierzają, w rozumieniu art. 143 konwencji o patencie europejskim, Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zadanie publikacji tłumaczeń, o których mowa w ust. 1, w najwcześniejszym możliwym terminie po złożeniu wniosku o rejestrację jednolitego skutku, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia xx/xx [przepisy materialne]. Tekst takich tłumaczeń nie ma wartości prawnej i służy jedynie celom informacyjnym.

3. Co dwa lata, począwszy od szóstego roku po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, komitet niezależnych ekspertów dokonuje obiektywnej oceny dostępności systemu wysokiej jakości tłumaczeń maszynowych zgłoszeń patentowych i specyfikacji na wszystkie języki urzędowe Unii, opracowanego przez Europejski Urząd Patentowy. Komitet ekspertów powoływany jest przez zaangażowane państwa członkowskie w ramach Europejskiej Organizacji Patentowej, a w jego skład wchodzi przedstawiciele Europejskiego Urzędu Patentowego i organizacji pozarządowych reprezentujących użytkowników europejskiego systemu patentowego, zaproszeni przez Radę Administracyjną Europejskiej Organizacji Patentowej jako obserwatorzy zgodnie z art. 30 ust. 3 konwencji o patencie europejskim.
4. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 3, Komisja co dwa lata przedstawia Radzie sprawozdanie i, w stosownym przypadku, wnioski dotyczące zakończenia okresu przejściowego.
5. Jeśli okres przejściowy nie zostanie zakończony na wniosek Komisji, wygasa on 12 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od [dokładna data zostanie określona i będzie zbiegać się z datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia xx/xx wprowadzającego wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej] lub od daty wejścia w życie instrumentu ustanawiającego jednolity system rozstrzygania sporów patentowych i jego utworzenia, w zależności od tego, która z tych dat będzie późniejsza.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w zaangażowanych państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

=====